

Prædiken til 2. søndag efter Påske 2021

De dage er for længst forbi, hvor Ole sad på sin knold og sang imens får og geder omkring ham sprang. Fårehyrder er en uddøende race. Men der findes hyrder af en anden slags. ER det ikke vores opgave som hinandens medmennesker at være hyrder? For det menneske der er faret vild i livet som ikke kan finde vejen videre selv? Forældre kan være hyrder for deres børn. Læreren kan være hyrde for sine elever. Spejderlederen for sin trop. Og præsten for sin menighed. Pastor Schousboe er der meget sjældent, nogen der kalder mig. Men titlen pastor siger noget om min opgave og mit ansvar i forhold til jer. Min menighed. Er en præst en funktionær med fast kontor og træffetid fra kl.8-16 og tidligt fri om fredagen? At være præst det er at være hyrde. Det er nemlig hvad pastor betyder. Det er præsts opgave og jeg vil også sige privilegium at følges med sin menighed igennem livet. Tage del i livets fester. Dåb, konfirmation. Bryllup. Men også slå følge og vise omsorg når livet gør ondt. Som en hyrdes arbejde er meningsløst uden sin hjord. Sådan er en præsts arbejde også meningsløst uden sin menighed. Vi er et fællesskab af vidt forskellige mennesker. Men vi er allesammen på vej i samme retning. Vi følger. Kirkens herre. Jesus Kristus. Ham som i dag siger om sig selv: "Jeg er den gode hyrde" Det er ikke noget han var en gang. For Jesus er ikke datid. Han hører ikke kun en svunden fortid til. Han er ikke død. Han lever. Det har vi lige holdt påske for at fejre. At døden ikke kunne holde ham fast i sin grav. For Gud ville, at han skulle leve. Og være hos os. I dag. Så Jesus er den gode hyrde. Ikke en god hyrde. Iblandt andre gode hyrder. Han er den gode hyrde. Hvor har Jesus det billede fra? Er det et billede som han selv har fundet på? Jesus er jøde. Han var bekendt med sit jødiske folks historie, kulturen levereglerne og traditionerne. Han kendte alle fortællingerne. Om Gud og det jødiske folk. Lige fra alting begyndte på skabelsens morgen. De fortællinger havde Jesus hørt læst højt når han kom til gudstjeneste i synagogen. I det gamle testamente finder vi det billede mange steder. At Gud er den gode hyrde. I forhold til sit folk. Vi finder det bla hos en af profeterne Ezekiel som har skrevet den tekst jeg læste fra alteret. Hør igen hvad han skriver: " Som den gode hyrde tager sig af sin flok, vil jeg tage mig af mine får og føre dem tilbage fra de steder de er forsvundet hen på en mørk og tåget dag. Jeg

vil lede efter dem, der er kommet på afveje, og føre dem tilbage, der er faret vild. Jeg vil behandle de sårede og styrke de svage og de fede og stærke vil jeg passe godt på." Jesus kender denne passage fra sin Bibel. Og ved at bruge billedet af den gode hyrde om sig selv vil han have os til at se, at Gud viser sig som den gode hyrde. I ham. Jesus. Som han også siger: "Jeg kender mine får og mine får kender mig ligesom Faderen kender mig og jeg kender faderen." Hvordan er forholdet mellem Gud og Jesus? De kender hinanden. Og det er ikke noget overfladisk bekendtskab. AT kende er et dybt ord. Det betyder at være forenet og forbundet med hinanden på en nær, fortrolig og intim måde. Ikke to fra hinanden adskilte. Men indfældet i hinanden. Uadskillelige. Sådan er forholdet imellem Gud og Jesus. De to er et. Jesus giver selv udtryk for det i et svar til en af hans disciple Filip: "Tror du ikke på, at jeg er i min far og min far er i mig? Det jeg siger til jer er ikke mine egne ord. Min far bor i mig og det er ham, der handler gennem mig." Læg mærke til, at Jesus bruger det samme ord at kende til at beskrive forholdet mellem ham selv som hyrde og de får han vogter. "Jeg kender mine får" Det er os, der er fårene. Og det betyder altså, at Jesus ikke bare kender os men at han kender os som ingen andre kender os. Det forhold den relation som Jesus ønsker at have til os og som han tilbyder os, at vi kan have til ham er båret af nærhed, af kærlig fortrolighed af forbundethed. En forbundethed som ingenting i hele verden kan ødelægge. Hvordan kender fårene deres hyrde? På stemmen. Der er mange stemmer i vores liv. Stemmer der lokker os til ukritisk at følge med strømmen. Stemmer, der leder os til at tro, at livet er en lang selv iscenesættelse, hvor det handler om at fremstå som det ingen af os nogensinde bliver: perfekte mennesker. Stemmer der kalder os til at blive bevidstløse forbrugere, der anskaffer os mere og mere fordi vi følger dem, der har held til at bilde os ind at lykken findes i det, der kan købes for penge. Og alle mulige andre stemmer der lokker og forfører os. Midt imellem alle disse stemmer er der en stemme som bliver ved med at kalde på os. Den gode hyrdes stemme. Hans stemme skal vi lytte efter. Ham skal vi følge. Jesus er realist. Han ved at ligeså smukt, stort, fantastisk og svimlende dejligt livet kan være ligeså smertefuldt, ensomt og ikke til at bære kan det også være. Jesus ved det fra sit eget liv, at intet menneske ingen af os undgår at skulle igennem mørke dale i sit liv. Han. Den gode hyrde. Han kan og han vil. Lede os

igennem. Vores mørke dale. Som den gode hyrde altid er parat til at gribe ind og redde fårene fra ulven. Sådan er Jesus parat til at gribe ind og redde og befri os fra det onde. Ja selv sit eget liv var han parat til at miste for vores skyld. Det gjorde han Langfredag. Af kærlighed. Til os. Den gode hyrde. Han er også din gode hyrde. Stol trygt på det. Amen. Ære være faderen og sønnen og H²å som det var i begyndelsen så også nu og altid og i al evighed amen.